

Εισαγωγικό σημείωμα:

Αντικείμενο του μαθήματος μας είναι η Τουρκική Γλώσσα .

Στόχος του μαθήματος μας είναι :

- η κατάκτηση της Τουρκικής φωνολογίας,
- η κατάκτηση και εμπέδωση της Τουρκικής καθημερινού λεξιλογίου,
- η κατάκτηση δεξιότητας επικοινωνίας σε απλό καθημερινό επίπεδο,
- η κατανόηση και η παραγωγή καθημερινού προφορικού λόγου.

Σε κάθε μάθημα αρχίζει με διάλογο όπου επαναλαμβάνονται τα προηγούμενα θέματα ή αναπτύσσονται νέα θέματα τα οποία πρέπει να έχουν προετοιμάσει οι φοιτητές/τριες.

Στη συνέχεια, αναπτύσσεται το λεξιλόγιο του νέου θέματος και ακολουθεί το ακουστικό κείμενο, το οποίο επεξεργαζόμαστε όλοι μαζί.

Ελληνική και Τουρκική γλώσσα είναι δύο γλώσσες οι οποίες δεν έχουν καμιά συγγένεια, ούτε όσον αφορά τις γραμματικές τους δομές, ούτε το λεξιλόγιο τους¹ και ανήκουν σε δύο τελείως διαφορετικές οικογένειες :

- η τουρκική στην οικογένεια ουραλοαλταϊκή,
- η ελληνική στην ινδοευρωπαϊκή .

Η Τουρκική γλώσσα έχει τα εξής τυπολογικά χαρακτηριστικά :

- η συγκολλητικότητα,
- η φωνηεντική αρμονία,
- η έλλειψη γραμματικών γενών.

Ο συγκολλητικός χαρακτήρας της Τουρκικής μπορεί να παρατηρηθεί καθώς συγκολλούνται τα στοιχεία μιας πρότασης μιας ινδοευρωπαϊκής γλώσσας σε μια και μόνο λέξη.

π.χ. *ev* :σπίτι

ev-de : στο σπίτι

ev-de-ki : αυτός που βρίσκεται στο σπίτι

ev-de-ki-ler : αυτοί που βρίσκονται στο σπίτι

ev-de-ki-ler-den : από αυτούς που βρίσκονται στο σπίτι

Το Τούρκικο Αλφάβητο αποτελείται από 29 φθόγγους.

---

¹ ΣΕΛΛΑ-ΜΑΖΙ Ε., *Στοιχεία Αντιπαραβολικής Γραμματικής Ελληνικής-Τουρκικής* Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2004

Aa Bb Cc Çç Dd Ee Ff Gg Ğğ Hh Iı İi Jj Kk Ll
Mm Nn Oo Öö Pp Rr Ss Şş Tt Uu Üü Vv Yy Zz

Οι οποίοι προφέρονται² :

a be ce çe de e fe ge yumuşak ge he ı i je ke le
me ne o ö pe re se şe te u ü ve ye ze

Το φωνολογικό σύστημα της τουρκικής αποτελείται από τα εξής φωνήματα:

- οκτώ φωνήεντα (ünlüler)
- εικοσιένα σύμφωνα (ünsüzler)

Φωνήεντα:³

Aa Ee Iı İi Oo Öö Uu Üü

Τα οκτώ φωνήεντα της τουρκικής κατανέμονται ανά τέσσερα, σε δύο μεγάλες ομάδες στα:

- πρόσθια : e i ö ü
- οπίσθια : a ı o u

Τα φωνήεντα της τουρκικής εντάσσονται σε άλλες δύο μεγάλες ομάδες:

- τα κλειστά : ı i u ü
- τα ανοιχτά : a e o ö

καθώς επίσης και:

- τα στρογγυλά : o ö u ü
- τα μη στρογγυλά: a e ı i

Από αυτά,

- "i " είναι όπως το ελληνικό "ι" π.χ. iyi, iki, ilk, dil, iç, istek ...⁴
- "a" είναι το ίδιο "α" π.χ. Anne, aç, al, bak, dal ...

² HİTİT- Yabancılar için Türkçe Ders Kitabı TÖMER, Ankara 2009

³ ΣΕΛΛΑ-ΜΑΖΙ Ε., *Στοιχεία Αντιπαραβολικής Γραμματικής Ελληνικής-Τουρκικής*, Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2004

⁴ ÖZTOPÇU K., *Elementary Turkish*, Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi , İstanbul 2006

- "o" είναι το ίδιο "ο" π.χ. **Oda, on, dost, yok, top ...**
- "e" είναι επίσης το ίδιο "ε" π.χ. **en, yeni, eski, el, et ...**
- "u" είναι επίσης το ίδιο "ου" π.χ. **Uyku, ufuk, omuz, odun, okul...**
- "ö" δεν υπάρχει στην ελληνική και προφέρεται με τη γλώσσα στη θέση που προφέρεται το "e" (στο μαλακό κάτω μέρος του στόματος) και τα χείλη στρογγυλά και κλειστά όπως το γαλλικό "eu" στη λέξη "reur". π.χ. **Ön, göz, köprü, dört, ör ...**
- "ü" δεν υπάρχει στην ελληνική και προφέρεται με τη γλώσσα στη θέση που προφέρεται το /i/ (στα κάτω δόντια) και τα χείλη στρογγυλά και πολύ κλειστά. π.χ. **Üç, üst, bölüm, güçlü, sü**
- "ı" το λιγότερο γνωστό στους ελληνόφωνους, φθόγγο της τουρκικής, ο οποίος προφέρεται περίπου κάτω από τις ίδιες συνθήκες με το /i/ του "ρακή", με την άκρη όμως της γλώσσας τραβηγμένη προς τα πίσω (προς το μέσον του ουρανίσκου ή, ένας άλλος τρόπος παραγωγής του: με τη γλώσσα στη θέση που προσφέρουμε το /u/ του "καλού" και τα χείλη τραβηγμένα προς τα πίσω. π.χ. **İik, balık, sari, kapi, kiş**

Δηλαδή εχούμε:

ΤΟΠΟΣ ΑΡΘΡΩΣΗΣ	Πρόσθια μη στρογγυλά	Πρόσθια στρογγυλά	Οπίσθια μη στρογγυλά	Οπίσθια στρογγυλά
ΤΡΟΠΟΣ ΑΡΘΡΩΣΗΣ				
Πολύ κλειστά	/i/	/ü/	/ɪ/	/u/
Ανοιχτά	/e/	/ö/		/o/
Πολύ ανοιχτά			/a/	

Φωνεντική αρμονία (Ünlü uyumu):

Καθοριστικής σημασίας αρχή της τουρκικής είναι η αρχή της **φωνεντικής αρμονίας**, η οποία διέπει το παραγωγικό και χαρακτηρίζει τη μορφολογία της.⁵ Βάσει της αρχής αυτής, οι λέξεις, ή οι καταλήξεις και τα επιθήματα τους, περιλαμβάνουν ή πρόσθια (/e/, /i/, /ö /, /ü/) ή οπίσθια (/a/, /ɪ/, /o/, /u/) φωνήεντα.

Πιο συγκεκριμένα⁶:

- Εάν το πρώτο φωνήεν μιας λέξης είναι οπίσθιο, το επόμενο είναι επίσης οπίσθιο, εάν είναι πρόσθιο, το επόμενο είναι επίσης πρόσθιο. π.χ. **Etek, araba, avcı, araba-lar, elbise-ler**

⁵ BAZIN L.,(1973)*Introduction a l'étude pratique de la langue Turque*, Librairie d'Amérique et d'Orient, Paris

⁶ ΣΕΛΛΑ-ΜΑΖΙ Ε., *Στοιχεία Αντιπαραβολικής Γραμματικής Ελληνικής-Τουρκικής*, Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2004

- Εάν το πρώτο φωνήεν μιας λέξης είναι μη στρογγυλό, τότε όλα τα άλλα είναι επίσης μη στρογγυλά. π.χ. *evlilik, kahvaltı*,
- Εάν το πρώτο φωνήεν μιας λέξης είναι στρογγυλά τότε τα επόμενα είναι ή στρογγυλά και κλειστά ή μη στρογγυλά και ανοιχτά. π.χ. *,ödül, okul*.
- Ένα στρογγυλό φωνήεν ακολουθεί μόνον ένα επίσης στρογγυλό φωνήεν. π.χ. *Okul, örtü, otuz*
- Τα “ο” και “ö” συναντώνται συνήθως στην πρώτη συλλαβή της λέξης. π.χ. *Okul, odun, örücüük ...*

Σύμφωνα (Ünsüzler)⁷:

B b banka, bir, araba, yabancı, sabır,

C c can, cevap, acı, fincan, bacak,

Ç ç çiçek, çay, açlık, üç, öç

D d deniz, dokuz, adam, kadın, ad

F f fabrika, fena, defter, efendi, harf

G g galiba, garson, kavga, saygı, gibi

Ğ ğ -δεν ξεκινάει λέξη μ' αυτό το σύμφωνο.
-δεν προφέρεται όταν ακολουθεί φωνήεν αλλά παρατείνει τον ήχο του προηγούμενο φωνήεντος. π.χ. **Soğuk, sağlık**

-προφέρεται ως /y/ π.χ. **değil, iğne...**

H h hava ,kahve, sabah , siyah , hesap

J j jeton, jokey, garaj, plaj, ejderha

K k kardeş, kolay, arka, sakın, kabak

L l alçal, kalın, salata, bakkal, bal

M m masa, milyon, ama, parmak, üzüm

N n nasıl, ne, peynir, zeytin, sultan

P p park, portakal, köpek, yaprak ,ip

R r radyo, renk, serin, taraf, dar

S s sarı, sonra, istek, ses , sosis

⁷ ÖZTOPÇU K., *Elementary Turkish*, Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi , İstanbul 2006

Şş şeker, şöyle, eşya, ışık, iş
Tt tamam, temiz, artık, ertesi, alt

Vv var, vazo, evli, sınav, bavul

Yy ένα ημίφωνο το οποίο “συμπεριφέρεται όπως ένα κανονικό σύμφωνο, και όχι ως συστατικό τμήμα κάποιων διφθόγγων”⁸. **yorgun, ayak, radyo, çay, saray**

Zz ziyaret, zor, izin, kızıl, az, biz

Διάγραμμα Τουρκικών Συμφώνων⁹

ΤΟΠΟΣ	Χειλικά	Οδοντικά	Φατνιακά	Φατνοουρ.	Ουρανικά	Υπερωικά	Σταφυλ.	Γλωσσι δ.
ΤΡΟΠΟΣ	A H	A H	A H	A H	A H	A H	A H	A H
κλειστά	P b	T d			V y	K g		
Εξακολ/ τριβ	F v		S z ş					h
Προστριβό μ				C ç				
έρρινα	m		n					
πλευρικά			l			ɣ		
παλλόμενα			r					

A: άηχο H:ηχηρό

*****

Συγκρίνοντας τα τουρκικά φωνήεντα:

1. a	i	a	o	a	u
tak	tık	al	ol	yat	yut
kaş	kış	kal	kol	dal	dul
yağ	yığ	salın	solun	an	un
sağ	siğ	bal	bol	kar	kur
2. a	e	a	i	a	ö

⁸ İŞİK, G.,(1987) "İtalyanca-İspanyolca konuşut dil öğretiminde sesbilimsel sorunlar",*Dilbilim* VII,1987

⁹ ΣΕΛΛΑ-ΜΑΖΙ Ε., *Στοιχεία Αντιπαραβολικής Γραμματικής Ελληνικής-Τουρκικής*, Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2004

baba	bebe	gaz	giz	bal	böl
dana	dene	sal	sil	saz	söz
an	en	bal	bil	san	sön
kal	kel	kar	kir	dal	döl
3. a	ü		ı	o	ı
dar	dür	kış	koş	sır	sur
bar	bür	kıl	kol	kıl	kul
kal	kül	ılık	oluk	yırt	yurt
bak	bük	çık	çok	kıt	kut
4. ı	e		ı	i	ı
dış	deş	kır	kir	dış	döş
sık	sek	ılık	ilik	sız	söz
kıl	kel	kıl	kil	çık	çok
sırt	sert	dış	diş	sık	sök
5. ı	ü		o	u	o
bıktı	büktü	doy	duy	boş	beş
sır	sür	toz	tuz	toz	tez
kıl	kül	kol	kul	sor	ser
sırt	sürt	bot	but	çok	çek
6. o	i		o	ö	o
kol	kil	koz	köz	yok	yük
sol	sil	ol	öl	oto	ütü
don	din	çok	çok	toy	tüy
tok	tik	don	dön	on	ün
7. u	e		u	i	u
ulu	ele	ulu	ili	bul	böl
tuz	tez	duş	diş	duş	döş
buz	bez	but	bit	kur	kör
bul	bel	kul	kil	sun	sön
8. u	ü		e	i	e
kutu	ütü	et	it	ger	gör
tuzluk	düzlük	tek	tik	çek	çok
sur	sür	eş	iş	gel	göl
uç	uç	bel	bil	berk	börk
9. e	ü		i	ö	i
et	üt	giz	göz	iti	ütü
deş	düş	bil	böl	diz	düz
kes	küs	diş	döş	git	güt
yen	yün	siz	söz	sindi	sündü
10.ö	ü				
dört	dürt				
göz	güz				
göl	gül				
söz	süz				

Τονισμός

- Η Τουρκική ανήκει στις γλώσσες των οποίων η θέση του τόνου είναι “σχεδόν σταθερή” .¹⁰ Μεγάλη πλειοψηφία των τουρκικών λέξεων τονίζεται στη λήγουσα.¹¹

Π.χ. Kardeş
kardeşler
kardeşlerim
Kardeşlerimden

Εξαίρονται :¹²

- τοπωνύμια π.χ. Londra, Ankara...
- επιρρήματα π.χ. şimdi, artık ...
- δανεισμένες λέξεις π.χ. lokanta, gazete, gazeteler, gazetelerden.

Η θέση του τόνου χρησιμεύει στα τουρκικά για τη διάκριση της σημασίας ορισμένων λέξεων π.χ. gelin (ελάτε) gelin (νύφη)¹³

---

¹⁰ BAZIN (1968) Introduction a l etude pratique de la langue Turque Librairie d Amerique et d Orient Paris

¹¹ ΣΕΛΛΑ-ΜΑΖΙ Ε., *Στοιχεία Αντιπαραβολικής Γραμματικής Ελληνικής-Τουρκικής* Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2004

¹² ÖZTOPCU K., (2006) Elementary Turkish- İstanbul

¹³ ΣΕΛΛΑ-ΜΑΖΙ Ε., *Στοιχεία Αντιπαραβολικής Γραμματικής Ελληνικής-Τουρκικής* Εκδόσεις Παπαζήσης, Αθήνα 2004

1. Resimlere bakalım ve kelimelerdeki boşlukları dolduralım.

An...ht...r

Ay...kk...b...

B...v...l

B...lg...s...y...r

C...k...t

Ç...f...p

Ç...yd...nl...k

D...ş f...rç...s...

D...nd...rm...

Eİb...s...

Elm...

F...nc...n

F...br...k...

G...zl...k

G...ml...k

H...v...ç

H...l...

Isp...n...k

İn...k

K...lt...k

L...mb...

L...m...n

M...sl...k

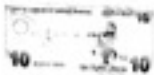
M...rd...v...n

Ö...t...b...s

Örd...k

P...f...

R...dy...

S...t

Ş...pk...

Ş...ş...

T...rl...k

Uç...k

Üt...

Üz...m

V...z...

V...şn...

Y...z...k

Y...m...rt...

Z...yt...n